

Algemene regeling van de rechtspleging in zaken die met een verzoekschrift worden ingeleid

NOTA NAAR AANLEIDING
VAN HET EINDVERSLAG

(Ingezonden 27 augustus 1968)

Nr. 8

Zoals reeds eerder is medegedeeld, is het de bedoeling om een nader onderzoek in te stellen naar de vraag welke wijzigingen de bestaande wetgeving moet ondergaan in verband met de algemene regeling van de rekestprocedure. De omstandigheid, dat er op enkele concrete vragen wordt geantwoord welke in het voorlopig verslag waren gesteld, betekent uiteraard niet, dat dit onderzoek reeds is voltooid. Wel is dit verricht voor de op het nieuwe Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegronde rekestprocedures. Bij het ontwerp Invoeringswet Boek 1 nieuw B.W. (8436) zijn de bepalingen van Boek 1 B.W. en die van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering betreffende de in Boek 1 B.W. voorziene rekestprocedures voor zoveel nodig aangepast aan de onderhavige algemene regeling. De invoering van het nieuwe Boek 1 B.W. zou dan ook zonder die algemene regeling op losse schroeven komen te staan.

Van de omstandigheid, dat de voorgestelde algemene regeling van de rechtspleging in zaken die met een verzoekschrift worden ingeleid wel reeds in werking zal treden voor een deel van het burgerlijk recht, maar nog niet voor de rest van het burgerlijk en handelsrecht, ducht de ondergetekende geen complicaties. Het genoemde deel vormt een goed afgebakend geheel en de voorgestelde wettelijke algemene regeling is in hoofdzaak slechts een codificatie van regels die reeds in de rechtspraak als ongeschreven regels van procesrecht in rekestzaken zijn ontwikkeld.

Artikel IV, lid 2, noemt naast Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek ook de Invoeringswet, waarvan hoofdstuk 1 in artikel I het nieuwe Boek 1 voor het geldende eerste boek in de plaats stelt, omdat krachtens haar hoofdstuk 3 in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bepalingen worden opgenomen, die als gezegd alle aansluiten bij de onderhavige algemene regeling. Wat het overgangsrecht betreft, het is denkbaar, dat in een rekestprocedure die volgens de voorgestelde procesbepalingen zal worden behandeld, nog een of meer bepalingen van het tevoren geldende eerste boek B.W. zullen moeten worden toegepast. Bezwaren hiervan zijn evenmin te duchten. Het zal zich trouwens hoogstens bij uitzondering voordoen, gegeven de artikelen 1-26 van de overgangsbepalingen in hoofdstuk 5 Invoeringswet betreffende het toe te passen materiële recht en artikel 27 van dat hoofdstuk alsmede artikel IV, lid 3, van het onderhavige ontwerp, bepalende, dat vóór de invoering aanhangig gemaakte zaken geheel volgens het thans nog geldende procesrecht worden afgedaan.

Voor de beantwoording van de vragen waarmee het algemene gedeelte van het eindverslag over dit ontwerp besluit (blz. 2, eerste en tweede alinea) moge de ondergetekende verwijzen naar zijn nota naar aanleiding van het eindverslag van de Commissie over het ontwerp-Invoeringswet (8436, stuk 14) ad artikel 27 van hoofdstuk 5 van dat ontwerp.

Artikel 429m. Over de bij de eerste nota van wijzigingen aan lid 1 toegevoegde derde zin hebben vele leden enige terminologische opmerkingen gemaakt. Bij de overweging hiervan is de ondergetekende tot de slotsom gekomen, dat een eenvoudiger en snellere gang van zaken wordt verkregen, wanneer deze derde zin wordt vervangen door de bepaling, dat,

wanneer de rechter tot verwijzing heeft besloten, de griffier een afschrift van die beschikking, alsmede het verzoekschrift en de overige stukken van het geding – met name de stukken die reeds mochten zijn overgelegd – ter verdere behandeling toezendt aan de rechter naar wie is verwezen. Het aldus bij deze rechter ingekomen verzoekschrift wordt dan verder op dezelfde wijze behandeld, als ware het rechtstreeks bij hem ingediend, en hij beschikt al dadelijk over het complete dossier.

Deze nadere wijziging wordt in het ontwerp aangebracht bij de hierbij aangeboden tweede nota van wijzigingen.

Artikel 429q. De andere reden waarom de ondergetekende thans niet is overgegaan tot opneming in het ontwerp van een bepaling die het spiegelbeeld vormt van artikel 340 Rv. is deze, dat een voorziening op dit punt hem niet dringend lijkt. Hij is echter bereid om nog eens te bezien of deze kwestie zowel voor de contentieuze als voor de rekestprocedure zou behoren te worden geregeld.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.